

Vår referanse:

Deres referanse:

Dato:

16.04.2026

parat

Til

Arbeids- og inkluderingsdepartementet

Kopi

Finansdepartementet

P.b 9029 Grønland
0133 Oslo

Tlf 21 01 36 00

post@parat.com
parat.com

NO 971 480 270

Pendlerfradrag for flygende personell – behov for endring av 24-månedersregelen

Vi viser til dialogen med Arbeiderpartiets fraksjon i Arbeids- og sosialkomiteen på Stortinget om pendlerregelverket for flygende personell. På bakgrunn av denne dialogen ønsker Parat, Pilotforbundet i Parat og Parat Kabinforbund å løfte problemstillingen direkte med departementet.

Flygende personell er i stor grad karrierependlere. Arbeidsgiver fastsetter baseflyplass, og ansatte må starte og avslutte tjenesten der. For mange innebærer dette at de må overnatte borte fra hjemmet store deler av året, ofte på hotell eller i delt bolig nær baseflyplassen. Kostnader til kost og losji dekkes av den enkelte.

Dette er ikke et privat valg, men en direkte følge av arbeidets organisering. Flygende personell har i praksis begrenset mulighet til selv å påvirke hvor de skal arbeide. Base fastsettes av arbeidsgiver, og kan endres som følge av kommersielle eller operative vurderinger og beslutninger. Pendlingen er dermed ikke et resultat av arbeidstakers valg, men av arbeidsgivers organisering av arbeidet.

Kostnader til kost og losji oppstår som en direkte følge av dette. Dette er klassiske utgifter til inntekts ervervelse. Når fradragretten faller bort etter 24 måneder, innebærer dette i praksis en skattemessig forskjellsbehandling av arbeidstakere som er pålagt langvarig pendling. Etter vårt syn gir dagens regelverk dermed en utilsiktet forskjellsbehandling av arbeidstakere som er pålagt langvarig pendling som følge av arbeidsgivers organisering av arbeidet.

24-månedersregelen treffer dårlig for flygende personell

Tidsbegrensningen på 24 måneder ble innført i 2018, med en forutsetning om at pendling normalt er midlertidig, og at arbeidstaker etter en periode kan tilpasse seg situasjonen.

For flygende personell er dette ikke tilfelle. For mange er pendling ikke midlertidig, men en varig del av arbeidssituasjonen. Mange er karrierependlere gjennom store deler av yrkeslivet. Dette skiller flygende personell fra arbeidstakere som midlertidig pendler i en overgangsperiode.

Samtidig kan arbeidsgiver endre basestruktur, legge ned baser eller flytte ansatte til ny base med kort varsel. Dette gjør pendlingen uforutsigbar og ofte langvarig.

Et konkret eksempel er nedleggelsen av Norwegian-basene i Stavanger og Trondheim i 2025. Over 300 piloter og kabinansatte ble flyttet til Oslo dersom de ønsket å beholde jobben. Mange hadde allerede etablert familie og bosted et annet sted i landet, og ble dermed pålagt å pendle for å beholde jobben.

Erfaringene fra luftfarten viser samtidig at basestruktur kan endres raskt og utenfor arbeidstakers kontroll. Mange flygende personell må derfor påregne langvarig eller gjentatt pendling gjennom yrkeslivet.

I motsetning til mange andre yrker vil en flytting ikke nødvendigvis løse pendlesituasjonen for flygende personell. Basene kan endres, legges ned eller flyttes, og ansatte kan bli pålagt ny base. Pendling kan dermed bli en varig del av arbeidssituasjonen, uavhengig av hvor arbeidstaker er bosatt.

I tillegg er mobiliteten i luftfarten i praksis begrenset. Ansiennitetsbaserte systemer innebærer at et jobbskifte ofte vil medføre betydelig tap av inntekt, posisjon og arbeidstid. For mange er det derfor ikke et reelt alternativ å bytte arbeidsgiver for å komme nærmere en base. Pendlingen kan dermed ikke løses gjennom jobbskifte, slik det i større grad kan i andre deler av arbeidslivet.

Spesielt for kabinansatte, som ofte har lavere lønnsnivå enn piloter, utgjør pendlerkostnadene en betydelig økonomisk belastning.

Bosetting og arbeidsliv i hele landet

Flygende personell er bosatt over hele landet. Mange har familie, barn og tilknytning til lokalsamfunn andre steder enn der basen er lokalisert. Samtidig kan arbeidsgiver endre basestruktur med kort varsel.

I et langstrakt land som Norge er luftfarten avgjørende for mobilitet og bosetting i hele landet. Regelverket bør derfor ikke innrettes slik at arbeidstakere i praksis presses til å flytte fra familie og lokalsamfunn for å kunne stå i jobb, når pendlingen skyldes arbeidsgivers organisering av arbeidet.

Pendlingen skjer nettopp for å kunne stå i arbeid. Regelverket bør derfor ikke innrettes slik at arbeidstakere som er villige til å pendle for å beholde jobben, stilles dårligere skattemessig.

Forutsigbare rammevilkår er viktig både for arbeidstakere og for en stabil luftfartssektor. Dagens regelverk skaper usikkerhet for ansatte som over tid er pålagt pendling.

Sammenlignbar situasjon med brakkerigg

Regjeringen har fra og med inntektsåret 2025 fjernet 24-månedersbegrensningen for pendlere som bor på brakkerigg. Begrunnelsen har vært at arbeidssituasjonen for denne gruppen ikke kan anses som stabil, og at pendlingen derfor ikke kan anses som midlertidig.

I begrunnelsen for unntaket ble det også vist til at arbeidssituasjonen er skiftende, og at det ikke er realistisk å etablere fast bosted nær arbeidsstedet. Etter vårt syn gjør mange av de samme forholdene seg gjeldende for flygende personell. Basene kan endres, legges ned eller flyttes, og ansatte kan bli pålagt ny base. Pendling blir dermed en del av arbeidets natur, ikke en midlertidig situasjon.

Etter vårt syn er situasjonen for flygende personell sammenlignbar. Også her er det arbeidsgiver som bestemmer arbeidsstedet. Også her er pendlingen ofte langvarig. Og også her er kostnadene en direkte følge av arbeidets organisering.

Når regelverket åpner for unntak for arbeidstakere med langvarig pendling i enkelte bransjer, bør samme prinsipp gjelde for andre arbeidstakere i sammenlignbare situasjoner.

Også for flygende personell skaper dagens regelverk unødvendig kompleksitet og lite forutsigbare rammevilkår for arbeidstakere som over tid er pålagt pendling.

Like tilfeller bør behandles likt.

Vårt forslag

På denne bakgrunn ber vi om at:

- 24-månedersbegrensningen for fradrag for pendlerkostnader til kost og losji fjernes for flygende personell
- Alternativt at flygende personell gis et eksplisitt unntak, tilsvarende det som nå gjelder for arbeidstakere som bor på brakkerigg
- Endringen vurderes innarbeidet fra og med inntektsåret 2026

Dette handler ikke om særbehandling, men om likebehandling. Flygende personell har ikke større behov for særordninger enn andre, men bør heller ikke stilles dårligere enn arbeidstakere i sammenlignbare situasjoner.

Avslutning

Luftfarten er en del av samfunnskritisk infrastruktur. Regelverket bør legge til rette for forutsigbarhet, stabil rekruttering og mulighet for bosetting i hele landet. Dagens regelverk slår uheldig ut for flygende personell og bør etter vårt syn justeres.

I en tid med økt usikkerhet og større krav til nasjonal beredskap, er det også en styrke at flygende personell er bosatt over hele landet. En geografisk spredning av kompetanse og kapasitet i luftfarten kan være viktig i situasjoner der det er behov for rask mobilisering og transport. Regelverket bør ikke bidra til unødvendig sentralisering av denne kompetansen.

Vi stiller gjerne i møte med departementet for å utdype saken og bidra med ytterligere dokumentasjon og tallgrunnlag.

Med hilsen

Unn Kristin Olsen
Leder
Parat

Arve Sigmundstad
Fagsjef, samfunns-
og myndighetskontakt

Carl Rego
Leder
Pilotforbundet i Parat

Sissel Vian
Leder
Parat Kabinforbund